

Vergaderjaar 2005–2006

29 815

Jeugdzorg 2005–2008

Nr. 56

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 14 maart 2006

In het Algemeen Overleg met de vaste commissies voor VWS en Justitie op 7 december jl. (kamerstuk 29 815, nr. 46) is aandacht gevraagd voor het decentralisatietraject van de Justitietaken van de William Schrikker Groep (WSG). Ik heb toen weergegeven wat de uitkomsten waren van de besprekingen met de WSG en de sector tot dat moment. Mede met het oog op de geplande tweede termijn van dit AO heeft er recent nog overleg plaatsgevonden met het Ministerie van VWS, het IPO, MOgroep en de WSG. Ik bericht u graag over de uitkomsten hiervan.

Uitgangspunt voor de positionering van de WSG in het stelsel van jeugdzorg is de Wet op de jeugdzorg. Deze gaat uit van provinciale jeugdzorg zonder landelijk werkende instellingen voor voogdij en gezinsvoogdij. Uitzondering hierop is Nidos. Deze instantie is daartoe apart aangewezen voor de alleenstaande minderjarige asielzoekers. Voor de bureaus jeugdzorg betekent dit dat zij in alle overige gevallen bij uitsluiting van anderen, verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de (gezins)voogdij en jeugd-reclassering (één loket).

In de wet is voorzien in een overgangsbepaling op basis waarvan in de doeluitkering aan de provincie de kosten kunnen worden verwerkt ten behoeve van de uitoefening van de (gezins)voogdij waarbij de taak wordt uitgevoerd door een persoon in dienst van een LWI voorzover dit nodig is om de continuïteit van de werkzaamheden van die instelling voor hun doelgroep te garanderen. De overgangsbepaling werkt tot een bij Koninklijk Besluit nader te bepalen tijdstip. Op basis van deze overgangsbepaling is tijdelijk voorzien in de titel voor het voortzetten van de werkzaamheden van de LWI's voor hun doelgroep op verzoek van de bureaus jeugdzorg. Het is bedoeld als een tijdelijke (mandaats)constructie totdat het eindperspectief van deze instellingen is gerealiseerd.

Wat betreft het eindperspectief voor de WSG, is voor mij naast het principe van de wet, van belang dat dit erin voorziet dat de huidige, kwetsbare, doelgroep van de WSG adequaat en met de juiste deskundigheid wordt bediend. Tevens is van belang dat het eindperspectief uitvoerbaar en betaalbaar is en tevens kan steunen op voldoende draagvlak.

Uit de reacties tijdens het hiervoor genoemde Algemeen Overleg maak ik op dat dit ook belangrijke uitgangspunten voor de meeste fracties van uw kamer zijn.

Op basis van deze uitgangspunten en het gesprek hierover met de betrokken partijen ziet het perspectief voor de WSG er wat mij betreft als volgt uit.

De verantwoordelijkheid voor de huidige LVG-doelgroep van de WSG gaat over naar de provinciale bureaus jeugdzorg (één loketgedachte). Dit betreft de pupillen met een IQ van 50 of meer. Zoals ook door de Staatssecretaris van VWS in een brief aan uw kamer is opgenomen (TK 2004–2005, 26 631 en 29 815, nr. 142) is deze ondergrens voor de LVG-doelgroep internationaal aanvaard. De bureaus jeugdzorg zullen met ingang van 1 januari 2007 voor deze groep met ernstige opvoed en opgroei problemen gaan indiceren en hiervoor dus deskundigheid opbouwen. Deze doelgroep is overigens niet helemaal onbekend voor de bureaus jeugdzorg. Een aantal bureaus voert op dit moment al de (gezins)voogdij uit voor LVG-pupillen en hun ouders. Uiteraard vraagt de overname van de WSG-pupillen van de bureaus jeugdzorg een forse extra inspanning. Het is mijn bedoeling dat de MOgroep en de WSG afspraken maken over het opstellen van een gezamenlijk plan voor het traject van overname van Justitiepupillen, personeel en het bevorderen (en behoud) van deskundigheid.

Dit model sluit goed aan bij het transitietraject van het Leger des Heils Jeugdzorg en Reclassering. In nauwe samenwerking werkt het Leger met de MO-groep aan een traject om met ingang van 1 januari 2008 de uitvoering van de justitietaken over te dragen aan de provinciale bureaus jeugdzorg. Dit betekent overdracht van zowel pupillen als (gezins)voogden en jeugdreclasserders.

Naast de LVG doelgroep heeft de WSG op dit moment nog een aantal andere doelgroepen (waaronder cliënten met een IQ van minder dan 50, chronische zieken en cliënten met andere beperkingen). Om deze goed te kunnen blijven helpen zal het deel van de organisatie van de WSG dat deze groep voor wat betreft de Justitietaken bediend fuseren met een nog nader te bepalen bureau jeugdzorg. Dit bureau krijgt op het terrein van de (gezins)voogdij en jeugdreclassering voor deze VG-doelgroep een landelijke functie. Ook zou dit bureau de overige bureaus desgevraagd een ondersteunende functie kunnen bieden voor de LVG-doelgroep. Ik stel mij voor dat hiertoe een fusieverkenning wordt uitgevoerd waarbij ook inzicht moet worden verkregen in de financiële consequenties van de hele operatie.

Mijn streven is erop gericht dit perspectief voor 1 januari 2008 te realiseren en heeft de instemming van het IPO en de MOgroep. De William Schrikker Groep heeft mij bij brief van 22 februari jl. een ander model voorgelegd. Dit model betekent dat de WSG, althans het onderdeel jeugdbescherming en jeugdreclassering, voor de totale doelgroep fuseert met één BJZ en van daaruit expertise (waaronder (gezins)voogden) uitleent aan de regionale bureaus jeugdzorg en daarover ook de regie voert. Niet de afzonderlijke bureaus jeugdzorg zijn in dit model verantwoordelijk voor de vraag of zij de zaak zelf willen behandelen dan wel daarbij ondersteuning willen van dat ene gespecialiseerde bureau, maar dat ene bureau bepaalt dat voor hen.

Daarmee wordt geen recht gedaan aan de eigen verantwoordelijkheid van de individuele bureaus jeugdzorg zoals de Wjz die aan hen toekent.

Zoals ik hiervoor al heb aangegeven is het in het door mij voorgestelde model mogelijk dat het bureau waarmee de WSG fuseert de overige bureaus desgevraagd een ondersteunende functie biedt voor de LVG-doelgroep. De individuele bureaus jeugdzorg horen zelf te bepalen in

welke mate zij van deze inzet gebruik willen maken. Alleen op deze wijze kan recht worden gedaan aan de uitgangspunten van het wettelijke stelsel.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner